

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5C/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419204863
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4419204863.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženou Csibrányiovou, v právnej veci žalobcov v rade: 1. R. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. č. XX, XXX XX R., 2. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX XXX T., T. č. XX, 3. Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. záhradami č. 6, XXX XX R., 4. M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XX, XXX XX R., všetci žalobcovia právne zastúpení: L. U. R., advokátkou, so sídlom P. č. XX, XXX XX O. K., proti žalovanej: F. republika, konajúca prostredníctvom U. pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, so sídlom Y. XX, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, o náhradu škody XX.XXX,XX eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.9.2019 sa žalobcovia v rade 1 až 4 domáhali od žalovanej zaplata náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Nakoľko súd žalobu v znení, ako bola podaná vyhodnotil ako neúplnú z dôvodu chýbajúceho údaju o výške uplatnenej škody, uznesením sp.zn. 5C/43/2019-85 zo dňa 10.10.2019 vyzval žalobcov cestou ich právnej zástupkyne na odstránenie tohto nedostatku žaloby, ktorý nedostatok bol následne odstránený podaním žalobcov zo dňa 17.10.2019. Žalobcovia v rade 1 až 4 sa v zmysle žaloby a jej písomného doplnenia zo dňa 17.10.2019 domáhali teda v tomto konaní od žalovanej zaplata náhrady škody vo výške 22.863,74 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 22.863,74 eur od 1.2.2019 do zaplata. Súčasne žiadali priznať nárok na náhradu trov konania. Nárok na zaplata žalovanej sumy s príslušenstvom si uplatnili podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci... . Ako orgán konajúci za žalovanú označili žalobcovia Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, so sídlom Dobrovičová 12, 812 66 Bratislava. Žalobu žalobcovia v rade 1 a4 zdôvodnil nasledovne:

Po právnom predchodcovi žalobcov v rade 1 až 4, pánovi Alfonzovi Czuczorovi, narodenom dňa 16.2.1941 a zomrelom dňa 9.6.2003, bolo na Okresnom súde Nové Zámky vedené dodatočné dedičské konanie pod sp zn.16D/274/2018, Dnot 84/2019 a to na prejednanie majetku poručiťľa, ktorý majetok nebol pojatý do dedičstva, hoci poručiťľ podľa uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch sp. zn. D 624/1952 zo dňa 6.11.1952 nadobudol nehnuteľnosti v katastrálnom území Andovce po svojom nebohom otcovi Ľudovítovi Juhászovi, narodenom dňa 10.8.1914. Uvedený Ľudovít Juhász - pozemnoknižný vlastník predmetných nehnuteľností, bol otcom právneho predchodcu žalobcov a bol vedený ako podielový spoluvlastník nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Andovce, spolu vo výmere 12 328 m2 až do svojej smrti. Uznesením Okresného súdu v Nových Zámkoch sp. zn. M 88/1951 zo dňa 4.4.1952, bol vyhlásený za mŕtveho a za deň smrti sa považuje deň 1.3.1948. Po nebohom Ľudovítovi Juhászovi nadobudol vlastnícky jemu patriace podiely z nehnuteľností dedič

Alfonz Czuczor a to uznesením Štátneho notárstva v Nových Zámkoch sp. zn. D 624/52, Dnot 782/52 zo dňa 6.11.1952. Na tieto nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Andovce, pôvodne zapísané: v PKV č.288 ako parc. č. 153,154, v PKV č. 295 ako parc. č. 1246,1247,1248,1249, v PKV č. 318 ako parc. č. 406/1, 492/1, 618/1, 619/1,620/1, 917/1, 1044/1, 1391, 1417/2, 1418/2, 1419/2,567/1, v PKV č.510 ako parc. č. 912, v PKV č. 615 ako parc. č. 1952/7, 1592/16,2040,2041,2042, v PKV č. 782 ako parc. č. 457, v PKV č. 902 ako parc. č. 913, si vyžiadal notársky úrad JUDr. Marty Botkovej podklady k dedičskému konaniu, na ktoré žalobcov odkázal okresný úrad. Notársky úrad v konaní o dedičstve obdržal písomnú odpoveď, že nehnuteľnosti pôvodne vedené v požadovaných PKV: č. 288,295,318,510, 615,782,902, k.ú. Andovce, nie sú vo vlastníctve poručiteľa, nakoľko predložené uznesenie ŠN č. D 624/52 nie je premietnuté v pozemkovej knihe a nebolo ani doručené na zápis do katastra nehnuteľnosti. Žalobcovia v rade 1 až 4 ďalej v žalobe uviedli, že podľa oznámenia č. 4397/2018, K3-779/2018 Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor č. 4397/2018, K3-779/2018 zo dňa 28.8.2018, pozemky v podieloch Ľudovíta Juhásza, boli pridelené na základe výmerov č. 3251/52/1949, č. 3251/51-116/1949, č. 3251/53/1949 prídelcom, ktorých podiely boli následne prejednané v rôznych dedičských konaniach. Nehnuteľnosti pôvodne evidované v PKV č. 510 boli zapísané do LV č. 1577 na základe Rozhodnutia OÚ- katastrálneho odboru v Nových Zámkoch, č.j. 3074/2001, zo dňa 21.6.2001 o schválení ROEP - v zmysle Uznesenia ŠN č. D 624/52 do vlastníctva poručiteľa Alfonza Czuczora. Na základe Osvedčenia o dedičstve č. 16D/885/2003 boli predmetné nehnuteľnosti zapísané do vlastníctva právneho nástupcu poručiteľa - Kristiána Czuczora. Žalobcovia v rade 1 až 4 ďalej uviedli, že s poukazom na uvedené zistenia sa konalo pojednávanie po poručiťovi Alfonzovi Czuczorovi dňa 9.10.2018, ktoré však bolo prerušené s tým, že ich notár odkázal na súdne konanie so žalobou o určenie, že nehnuteľnosti patriace Ľudovítovi Juhászovi, patria ku dňu smrti poručiťovi. V zmysle uznesenia 16D/274/2018, Dnot 111/2018 zo dňa 9.10.2018, si žalobcovia písomnou žiadosťou zo dňa 10.10.2018 vyžiadali od OÚ Nové Zámky, katastrálny odbor identifikáciu parciel pre účely podania žaloby súdu. Dňa 9.1.2018 žalobcovia obdržali od OÚ Nové Zámky, katastrálny odbor oznámenie č. 5260/2018 K1 - 4673/2018 s podrobnou identifikáciou a informáciami z katastrálneho operátu. Až z uvedeného oznámenia žalobcovia v rade 1 až 4 zistili, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam patriacim ich predkom im síce prislúcha, ale po úspešnom súdnom konaní nie je možné ho nadobudnúť k pozemkom, s poukazom na skutočnosť, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom (§ 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) a vlastnícke práva k nim doteraz evidované v katastri zanikajú. Zároveň bolo žalobcom oznámené, že identifikáciu PK parciel nie je možné vyhotoviť, zápisom zanikli. Žalobcovia v žalobe ďalej tvrdili, že z písomného oznámenia, ktoré obdržali dňa 9.11.2018, sa dozvedeli, že prišli o vlastníctvo k nehnuteľnostiam patriacim ich právnym predchodcom a to nesprávnym úradným postupom, napriek tomu, že už neb. Alfonz Czuczor podával písomné odvolanie po obdržaní výpisu z ROEP a v roku 2004 žalobcovia ako oprávnené osoby podali návrh o navrátenie majetku. Súčasne žalobcovia poukázali na listinu, ktorú našli po smrti Alfonza Czuczor, ktorý dňa 30.11.1999 po obdržaní výpisu z ROEP doručil Komisii ROEP odvolanie a žiadal prešetriť vlastníctvo k pozemkom, nadobudnutým uznesením D 624/52, Dnot782/52. Napriek písomnému odvolaniu sa jeho vlastníctvo nedoriešilo, o čom svedčí dedičské konanie vedené po jeho smrti, v ktorom do majetku poručiťoľa neboli pojaté pozemky zdedené po nebohom Ľudovítovi Juhászovi. Žalobcovia 1 až 4 mali záujem usporiadať si vlastnícke právo k pozemkom ich predkov, preto vyhľadali právnu pomoc a po konzultáciách s právnikmi podali prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 20.12.2004 žiadosť o navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce Andovce a to podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. Rozhodnutím OPÚ v Nových Zámkoch č. OPÚ - 498/06/10207/ZK zo dňa 2.11.2006 bolo konanie o navrátení vlastníctva k pozemkom zastavené z dôvodu, že žalobcami podaná žiadosť nebola úplná. Voči tomuto rozhodnutiu o zastavení konania žalobcovia podali odvolanie a uviedli, že nie je možné predložiť správnym orgánom požadované listiny z dôvodu, že sa v archívoch žiadne nenachádzajú. KPÚ v Nitre napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia KPÚ v Nitre podľa žalobcov vplyva nesprávny úradný postup konajúceho orgánu. V ďalšom konaní však správny orgán nenavrátil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území Andovce, pretože podľa jeho názoru a zistení oprávnené osoby nespĺňali podmienky uvedené v ustanovení § 2 ods. 2 písm. c) príslušného zákona a nárok nespĺňa podmienky ustanovenia § 3 v spojení s ods. 1 písm. o) príslušného zákona. S rozhodnutím správneho orgánu žalobcovia neboli spokojní a preto dňa 14.6.2010 podali opravný prostriedok, na prejednanie ktorého súd nariadil pojednávanie. Krajský súd v Nitre preskúmal napadnuté rozhodnutie

a dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo rozhodnutie je nedostačujúce na posúdenie veci a preto bolo potrebné toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Krajský súd v Nitre v konaní pod sp. zn. 19Sp/22/2010 rozsudkom zo dňa 18.10.2010 zrušil napadnuté rozhodnutie pozemkového úradu a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom mal správny orgán vykonať rozsiahlejšie dokazovanie v tom smere, aby sa zistilo, či Ľudovít Juhász, ako podielový spoluvlastník nehnuteľností zapísaných v PKV: č. 288,295,318,510,615,782,902, nachádzajúcich sa v k.ú. Andovce, je totožný s Ľudovítom Juhászom, ktorý bol uznesením OS Nové Zámky vyhlásený za mŕtveho a ktorého jediným dedičom bol Alfonz Czuczor. Súčasne uložil povinnosť zisťovať, či prešiel jeho majetok do vlastníctva štátu a upozornil na to, že pokiaľ by prípadné konfiškačné rozhodnutie bolo vydané proti osobe, ktorá v čase jeho vydania už nežila, nemožno vyvodiť záver, že majetok prešiel na štát na základe rozhodnutia o konfiškácii, ale bude potrebné zisťovať, či prípadne neexistuje iný titul prechodu vlastníckeho práva na štát, napr. prechod bez právneho dôvodu. I v takom prípade však musí byť zistené, kedy sa tak stalo a akým spôsobom štát z nehnuteľnosťami nakladal. Krajský súd v Nitre poukázal na povinnosť uloženú správneho orgánu rozhodnutím KPÚ v Nitre, ktorý v súlade s vyhľadávacou zásadou bol povinný v príslušných archívoch zisťovať, či sa tam nenachádzajú listiny potrebné pre reštitučné konanie, nakoľko minimálne na jednej PKV je vyznačená konfiškácia a z ďalších dvoch je zrejmé, že štát s týmito nakladal. Žalobcovia v žalobe ďalej poukázali na to, že podľa názoru krajského súdu správny orgán pochybil, keď sa dôsledne neriadil ustanoveniami zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, najmä s ustanovením § 32, pretože zistenie skutkového stavu z ktorého vychádza napadnuté rozhodnutie je nedostačujúce na posúdenie veci. Podľa právneho názoru Krajského súdu Nitra bolo teda zistenie skutkového stavu nedostačujúce a aj vykonané dôkazy boli nesprávne vyhodnotené. Zo šetrenia totiž jednoznačne vyplynulo, že Alfonz Czuczor zdedil po pôvodnom pozemnoknižnom vlastníkovi všetky jeho podiely z nehnuteľností, avšak nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že nehnuteľnosti boli konfiškované. Preto bolo podľa potrebné vychádzať z toho, že konfiškovať majetok možno len existujúcej osobe ako subjektu práv a povinností. A v prípade, ak konfiškačné rozhodnutie na majetok bolo vydané až po jeho smrti, takýmto spôsobom nemohlo dôjsť k platnému prevodu majetku na štát a také rozhodnutie nemá žiadne právne účinky, čo znamená, že nebolo nikdy vydané. Avšak ak i v takom prípade štát nakladal s majetkom ako so svojím vlastníctvom, bolo povinnosťou správneho orgánu skúmať dôvod tohto stavu, za účelom zistenia, či sa prípadne nejedná o prechod vlastníckeho práva na štát, alebo inú právnickú osobu v dôsledku napr. prevzatia nehnuteľností bez právneho dôvodu. Preto podľa názoru súdu bolo potrebné vykonať rozsiahlejšie dokazovanie a povinnosťou správneho orgánu bolo v ďalšom konaní zistiť totožnosť a identitu Ľudovíta Juháza, zistiť či jeho majetok prešiel do vlastníctva štátu, z akých dôvodov a kedy sa tak stalo. A zistiť či neexistuje iný titul na prechod vlastníctva na štát. Vo veci, pokiaľ išlo o identifikáciu parciel zo dňa 9.10.2005 uviedol, že predmetom identifikácie boli iba parcely č. 1044/1, 153 a 154 a nie je zrejmé, prečo neboli zidentifikované i ďalšie pozemky, ku ktorým si žalobcovia uplatnili reštitučný nárok. Správny orgán do vyššie uvedeného súdneho konania doručil svoje písomné vyjadrenie zo dňa 29.7.2010, kde uviedol, že v danej veci riadiac sa právnym názorom KPÚ v Nitre opätovne požiadal MV SR, štátny archív Nitra, pracovisko Nové Zámky, o zaslanie dokladov dožiadaniami zo dňa 30.9.2009 a 17.12.2009, avšak s negatívnym výsledkom. Ďalej vyzval SK Nové Zámky na zaslanie Čd 951/50 - odpoveď bola opäť negatívna. Prešetrením nároku bolo zistené, že poznámka konfiškácie je preukázateľná vyznačením v PKV č. 510 s v ostatných PKV sa poznámka nevyskytuje. V záhlaví PKV č. 510 je slabo viditeľná pečiatka s čitateľným ČD 951/50 v podiele 7/28, čím však nárok nie je preukázaný, nakoľko podiel údajne konfiškovanej časti sa nezhoduje s podielom 1/48 Ľudovíta Juháza. Na výpise z LV č. 1577 je na parc. č. 912/1 (časť bývalej PKV parc. č. 912) zapísaný Kristián Czuczor - vnuk pôvodného vlastníka. To znamená, že došlo k prededaniu údajne skonfiškovanej časti. V ďalších PKV podľa názoru správneho orgánu nie je možné preukázať prechod majetku na štát a napriek doterajšiemu úsiliu správneho orgánu nebolo možné zabezpečiť doklady svedčiace o prechode nehnuteľností na štát a teda mohli byť predmetom dodatočného dedičského konania. U vložky č. 288 je posledný záznam na základe výmeru Osídľovacieho úradu pre Slovensko v Bratislave zo dňa 16.11.1949 prechod na Jána Ozdina a Juditu Ozdinovú, u vložky č. 318 je identický zápis, avšak s poukazom na novovytvorenú vložku č. 1286, ktorá sa týka len parcely č. 144/1. Ostatné parcely z tejto vložky nie sú dotknuté zmenami vlastníckeho práva. Žalobcovia v žalobe ďalej tvrdili, že správny orgán bol toho názoru/ podľa vyjadrenia doručeného súdu / že parcely z väčšiny PK vložiek mohli byť predmetom dodatočného dedičského konania, s výnimkou PKV č. 510, kde už došlo k prededaniu podielu na Kristiána Czuczora. Z predložených rozhodnutí, z vyjadrenia správneho orgánu a následného ďalšieho konania vo vyššie uvedenej reštitučnej veci podľa žalobcov vyplynulo, že šetrenia vo veci sa vykonali, tieto však podľa právneho názoru KS Nitra boli nedostatočné a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotené. Správny orgán nepostupoval podľa právneho názoru súdu a od

jeho rozhodnutia uplynuli ďalšie 4 roky počas ktorého nebolo vydané rozhodnutie. Žalobcovia 1 až 4 poukázali na to, že v reštitučnom konaní nebolo od roku 2004 do 2014 konané a rozhodnuté zákonným spôsobom a to pre nesprávny úradný postup konajúceho orgánu, ktorý napriek vyslovenému právnomu názoru odvolacích orgánov nezabezpečil listiny potrebné pre konanie a rozhodnutie vo veci samej. Žalobcovia ďalej v žalobe uviedli, že až po zahájení dedičského konania, na ktoré ich odkázal správny orgán, ktoré konanie ale bolo zastavené uznesením Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 16D/274/2018, zo dňa 6.12.2018 zistili, že im naďalej prislúcha vlastnícke právo zaručené aj Ústavou SR - k nehnuteľnostiam pred tým vo vlastníctve ich právneho predchodcu. K uvedeným nehnuteľnostiam však s poukazom na identifikáciu parciel zo dňa 6.11.2018 nebolo možné vlastníctvo nadobudnúť zápisom súdneho rozhodnutia a to z dôvodu, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ alebo neskorším dňom určeným v rozhodnutí, sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom (§ 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) a vlastnícke práva k nim doteraz evidované v katastri zanikajú. Žalobcovia 1 až 4 ďalej poukázali na to, že ich / oprávnené osoby/ správny orgán nesprávnym úradným postupom a vyslovením vlastného nesprávneho názoru doviedol k nesprávnemu kroku tak, že v zmysle nesprávneho poučenia správneho orgánu vo veci, že nemajú nárok na navrátenie pôdy, vzali ich žiadosť späť a požiadali v zmysle ich rozhodnutí a jeho vyjadrenia / doručeného krajského súdu do konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia/ o dodatočné dedičské konanie, v ktorom žalobcom vznikli ďalšie zbytočné trovy vo výške 22,62 eur. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že ak by bol správny orgán postupoval v zmysle právnych predpisov a ak by bol vykonal všetky dôkazy uvedené v zrušovacích rozhodnutiach, bol by získal listiny / ktoré si až oni zabezpečili v rámci dodatočného dedičského konania/, potrebné pre rozhodnutie v ich prospech, oni by boli nadobudli vlastníctvo k podielom na nehnuteľnostiach, ktoré boli ich predkom odňaté bez právneho dôvodu. Všetci právní potomkovia neb. Ľudovíta Juhásza sa domáhali svojho práva k nehnuteľnostiam zapísaným v PKV v k.ú. Andovce v zmysle platných právnych predpisov, keďže všetci mali záujem nadobudnúť do vlastníctva pozemky ich predkov a užívať ich. Z vykonaného šetrenia v konaní pred správnym orgánom podľa žalobcov jednoznačne vyplynulo, že Alfonz Czuczor zdedil po pôvodnom pozemnoknižnom vlastníkovi všetky jeho podiely z nehnuteľností a súčasne nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že nehnuteľnosti boli konfiškované. Napriek tomu štát s uvedenými pozemkami nakladal v roku 1949, keď ich prídelovými listinami prideliť do vlastníctva tretím osobám- o čom žalobcovia nadobudli vedomosť až v dodatočnom dedičskom konaní u JUDr. Marty Botkovej v roku 2018. V rozhodnutí Krajského súdu Nitra, sp.zn. 19Sp/22/2010 bolo poukázané na to, že bolo potrebné vychádzať z toho, že konfiškovať majetok možno len existujúcej osobe ako subjektu práv a povinností. A v prípade, ak konfiškačné rozhodnutie na majetok bolo vydané až po jeho smrti, takýmto spôsobom potom nemohlo dôjsť k platnému prevodu majetku na štát a také rozhodnutie nemalo žiadne právne účinky, čo má za následok znamená, že nebolo nikdy vydané. Ak i v takom prípade štát nakladal s majetkom ako so svojím vlastníctvom, jedná sa o prechod v dôsledku prevzatia nehnuteľností bez právneho dôvodu. Je teda zrejmé, že na odňatie sporných nehnuteľností ich pôvodnému vlastníkovi nebol dôvod a neboli splnené podmienky na konfiškáciu majetku. Žalobcovia súčasne poukázali na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý v niekoľkých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že reštitučné predpisy neboli vydané na ten účel, aby spôsobili zánik vlastníckeho práva oprávnených osôb, ale aby uľahčili obnovenie tohto vlastníckeho práva. Preto ak aj došlo k zabratiu majetku štátom bez právneho dôvodu, osoba nestratila voj vlastnícky vzťah k tomuto majetku a nič nebráni tomu, aby sa svojho nároku domáhala žalobou. Zo základných zásad občianskeho práva možno vyvodíť, že k nehnuteľnostiam ostalo naďalej zachované vlastnícke právo toho subjektu, ktorý bol jej posledným vlastníkom zapísaným v PKV a po ňom zákonným spôsobom - dedením, nadobudol sporné pozemky jeho jediný syn, čomu zápis v evidencii nehnuteľností nezodpovedá z dôvodu, že štát bez právneho dôvodu nakladal s nehnuteľnosťami, ktoré nevlastnil. Vlastnícke právo možno nadobudnúť zásadne len od p. Juhásza, tak ani prídelcovia nenadobudli vlastnícke právo k nim a výmery sú neplatné. Preto aj všetky následné dedičské rozhodnutia sú nulité a na ich základe nemohli nadobudnúť dedičia vlastnícke právo. Všetci následne uvedení vlastníci sporných nehnuteľností nemohli nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníka, keďže nik nemôže previesť na druhého viac práv než sám má. S poukazom na tieto skutočnosti, predložené rozhodnutia a listinné dôkazy, je zrejmé, že neexistuje právny titul, na základe ktorého by boli predmetné nehnuteľnosti nadobudol do svojho vlastníctva Československý štát. Ak štát nehnuteľnosti zabral bez právneho dôvodu, vlastníctvo právnych predchodcov zostalo zachované. Napriek tomu správny orgán návrhu žalobcov na navrátenie majetku v konaní pre ObPÚ Nové Zámky nevyhovel. A pretože sú v súčasnosti pozemky vlastnícky patriace právnomu predchodcovi žalobcov podľa identifikácie OÚ Nové Zámky katastrálny odbor z roku 2018 evidované vo vlastníctve tretích osôb, pôvodné parcely zanikli, tak mali žalobcovia zato, že im bola týmto nezákonným, nesprávnym

a zdĺhavým postupom správneho orgánu spôsobená škoda. Žalobcovia poukázali na to, že podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci... sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Ďalej poukázalo na to, že podľa ustálenej súdnej praxe sa pod ušlým ziskom rozumie ujma spočívajúca v tom, že v dôsledku škodnej udalosti nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ku ktorému by inak s ohľadom na očakávaný pravidelný beh veci došlo. Podľa § 18 ods. 2 cit. zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia. Žalobcovia 1 až 4 poukázali ďalej na to, že si uplatnili škodu zákonným spôsobom a požiadali o predbežné prerokovanie nároku na náhradu majetkovej ujmy vo forme skutočnej škody, ktorú predstavuje hodnota pozemkov: pozemnoknižný vlastník podľa predložených PKV vlastnil výmeru 12328 m² do ktorej je zarátaná aj výmera z pozemkov nachádzajúcich sa v intraviláne obce Andovce. Podľa identifikácie parciel zo dňa 6.11.2018 podiel patriaci jeho právnym potomkom z parc. č. 153, 154, 1044/1 predstavuje 570 m² a časti jeho výmery sú vo vlastníctve tretích osôb. Nakoľko sa jedná o lukratívne pozemky v centre obce, ich hodnota za 1m² sa pohybuje v priemere od 20,- eur za 1 m² a teda hodnota tejto výmery je 11.400,- eur. Z celkovej výmery potom zostatok, t.j. 11758 m² je orná pôda, ktorej všeobecná hodnota je 8.000,- eur (žalobcovia vychádzali z východiskovej hodnoty ornnej pôdy v k.ú. Andovce - 0,6804 eur/m²). Ušlý zisk 2.090,-eur pozostávajúci s ročného nájomného vyplácaného za prenájom pozemkov, od roku 1999 až doposiaľ (19 rokov) - žalobcovia nemohli poberať, príjem za nájom pozemkov, za ktorý sa vyplácalo v uvedenom období v priemere 100,-eur za 1 ha. Žalobcovia ďalej poukázali na to, že spolu s uplatnením si nárokov na vlastníctvo k pozemkom im vznikli aj výdavky spojené s právnym zastupovaním v reštitučnom konaní a to odmena JUDr. Kontrovej Helene vo výške 461,04 eur, v dedičskom konaní po neb. Alfonz Czuczor v sume 912,70 eur a 22,62 eur ako odmena súdneho komisára. Žalobcovia v rade 1 až 4 uviedli, že v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov požiadali o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom správneho orgánu ObPÚ v Nových Zámkoch vo veci pod sp. zn. ObPÚ-43-10/6033/JS. Ďalej žalobcovia poukázali na to, že o tom, že im nie je možné určiť vlastnícke právo k pozemkom s ktorými štát v minulosti nakladal bez právneho dôvodu a ktoré do vlastníctva štátu nikdy neprešli, sa oni dozvedeli po obdržaní oznámenia OÚ Nové Zámky, katastrálny odbor č. 5260/2018 K1-4673/2018 zo dňa 9.11.2018 a podrobnej identifikácie s informáciami z katastrálneho operátu. Až z uvedeného oznámenia žalobcovia zistili, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ich predkov im síce prislúcha, ale po úspešnom súdnom konaní ho nie je možné nadobudnúť k pozemkom, s poukazom na skutočnosť, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom (§ 14 ods. 4 Zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) a vlastnícke práva k nim doteraz evidované v katastri zanikajú. Žalobcovia mali za to, že podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu im spôsobenú nesprávnym úradným postupom. MPRV SR, ako vecne príslušný ústredný orgán im však po posúdení ich žiadosti dňa 16.4.2019 oznámil, že žalobcami vznesený nárok na náhradu majetkovej ujmy neuspokojí. V konaní o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody žalobcovia vyhádzali z priemernej hodnoty pozemku v intraviláne obce Andovce platnej v roku 2018 s tým, že podľa potvrdenia zo dňa 19.9.2019 je minimálna cena za pozemok 40,-eur za m².

2. K žalobe sa písomne vyjadrila žalovaná, konajúca v tomto konaní prostredníctvom Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR. Potvrdila, že dňa 24.1.2019 bola Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v ktorej si žalobcovia v rade 1 až 4 uplatnili náhradu škody, ktorá im mala byť spôsobená v dôsledku nesprávného úradného postupu. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky listom č. KM-OPS1-P-19/2019 zo dňa 24.1.2019 predmetnú žiadosť postúpilo Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR / ďalej len MPRV SR/. MPRV SR predmetnú žiadosť preštudovalo. Zistilo, že žiadatelia namietajú okrem iného nesprávny úradný postup v súvislosti so schvaľovaním registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) v katastrálnom území Andovce. Z tohto dôvodu MPRV SR listom č.z. 18785/2019 zo dňa 15.4.2019 v súlade s ust. § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z., § 3 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, § 4 ods. 6 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 28 zákona č. 575/2001 Z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov predmetnú žiadosť za účelom jej vybavenia v časti týkajúcej sa namietaného nesprávneho úradného postupu správneho orgánu v súvislosti so schvaľovaním ROEP postúpilo Úradu

geodézie, kartografie a katastra SR, pričom uvedené postúpenie bolo žiadateľom zaslané na vedomie. MPRV SR zároveň posúdilo žiadosť o predbežné prerokovanie aj v súvislosti s domnelou škodou, ktorá mala žalobcom 1 až 4 vzniknúť pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti MPRV SR. Listom č.z. 18443/2019 zo dňa 16.4.2019 MPRV SR však žalobcom 1 až 4 oznámilo, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zamietá a že nimi uplatnený nárok na náhradu majetkovej ujmy vo výške 22.863,74 eur neuspokojí. Žalovaná po dôkladnom preštudovaní žaloby konštatovala, že sa nestotožňuje s názormi žalobcov, ktoré sa týkajú škody, nesprávneho úradného postupu a príčinnej súvislosti medzi nimi. Okrem toho mala zato, že žalobcom márne uplynula lehota na podanie žaloby na náhradu škody, nárok na náhradu škody sa im premlčal a preto súčasne vzniesla námietku premlčania. Žalovaná poukázala na to, že žalobcovia v žalobe popisujú situáciu, ktorá nastala od uplatnenia ich nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z.. Žalobcovia tvrdili, že Ľudovít Juhász, ktorý je v pozemknoknižných vložkách č. 288, 295, 318, 510, 615, 782 a 902 uvádzaný ako podielový spoluvlastník nehnuteľností 6/12 je totožný s Ľudovítom Juhászom, nar. 10.8.1914, ktorý bol uznesením Okresného súdu v Nových Zámkoch v konaní pod sp.zn. M 88/51 zo dňa 4.4.1952 vyhlásený za mŕtveho ku dňu 1.3.1943 a po ktorom s poukazom na uznesenie Okresného súdu v Nových Zámkoch sp. zn. D 624/52 D.not. 782/52 zo dňa 6.11.1952, ako výlučný dedič zo zákona dedil Alfonz Czuczor. Zároveň tvrdili, že predmetné nehnuteľnosti boli Ľudovítovi Juhászovi-poručiteľovi skonfiškované a to na základe poznámky uvedenej v PKV č. 510. Podľa názoru žalobcov tak podmienky podľa § 2 a § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. boli splnené. Žalovaná však k vyššie uvedenému reštitučnému konaniu uviedla nasledovné: Po oboznámení žalobcov, že ich žiadosť Obvodný pozemkový úrad v Nových Zámkoch eviduje, ale vzhľadom na vysoký počet podaných nárokov nie je možné rozhodnúť v lehotách podľa správneho poriadku, správny orgán dňa 6.4.2006 vyzval žiadateľov na odstránenie nedostatkov podania a konanie prerušil. V žiadosti podľa správneho orgánu absentovalo nielen preukázanie skutočnosti podľa § 3 zákona č. 503/2003 Z.z., t.j. prechod nehnuteľností do vlastníctva štátu, alebo inej právnickej osoby, ale aj preukázanie splnenia podmienok oprávnených osôb podľa § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. Správny orgán požadoval tiež doplnenie identifikácie zo všetkých PKV. Keďže žiadosť nebola v určenej dobe doplnená, v tom čase splnomocnená zástupkyňa žiadateľov /žalobcov/ - JUDr. Helena Kontrová, advokátka žiadnym spôsobom nereagovala na výzvu, správny orgán konanie dňa 2.11.2006 zastavil rozhodnutím č. OPÚ-498-06/10207/ZK. Voči tomuto rozhodnutiu žiadateľa / žalobcovia/ podali odvolanie, ku ktorému pripojili časť požadovaných dokladov, medzi ktorými však absentovalo konfiškačné rozhodnutie a úplná identifikácia všetkých parciel. Po zrušení rozhodnutia č. OPÚ-498-06/10207/ZK Krajským pozemkovým úradom v Nitre, ktorý okrem iného uviedol, že je zrejme, že v reštitučnom konaní je dôkazné bremeno na žiadateľoch, správny orgán pokračoval vo veci šetrením dožiadaniami konfiškačného rozhodnutia v archívoch, na Správe katastra v Nových Zámkoch a nakoľko šetrenia neboli úspešné, dňa 11.3.2010 žalobcov opäť vyzval k preukázaniu prechodu nehnuteľností do vlastníctva štátu. Následne rozhodnutím č. ObPÚ-43-10/6033/JS zo dňa 14.6.2010 príslušný správny orgán rozhodol tak, že žiadateľom nebolo navrátené vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam a nebola im priznaná náhrada z dôvodu, že žiadatelia nespĺňajú podmienky zákona uvedené v ust. § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. a nárok nespĺňa ust. § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.10.2010, sp. zn. 19Sp/22/2010-27 bolo rozhodnutie č. ObPÚ-43-10/6033/JS zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Z rozsudku krajského súdu podľa žalovanej vyplývali pre túto žalobu nasledovné podstatné skutočnosti:

- súd zistil, že nie je preukázané, či Ľudovít Juhász - spoluvlastník je totožný s Ľudovítom Juhászom - poručiteľom (str. 6 a 7 rozsudku krajského súdu), čo znamená, že súd nemá za preukázané, že žiadatelia splnili podmienku oprávnených osôb podľa § 2 zákona č. 503/2003 Z.z.,
- súd zistil, že nie je preukázané, či existuje titul prechodu vlastníckeho práva na štát, či už v dôsledku konfiškačného rozhodnutia, alebo na základe iného titulu, resp. bez právneho dôvodu, čo znamená, že súd nemal za preukázané, že došlo k splneniu aspoň jednej z podmienok uvedených v § 3 zákona č. 503/2003 Z.z.

V pokračujúcom reštitučnom konaní správny orgán zabezpečil do spisu identifikáciu všetkých parciel, dňa 10.2.2012 uskutočnil rokovanie s JUDr. Kontrovou a výzvou zo dňa 13.8.2012 žiadal žiadateľov o predloženie listiny D 135/50 zo dňa 12.9.1950 a rodného listu Ľudovíta Juhásza-poručiteľa. Listina D 135/50 zo dňa 12.9.1950 sa uvádza vo vyššie uvedených PKV ako listina, na základe ktorej nadobudol Ľudovít Juhász - spoluvlastník svoje spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam. Predložením oboch dokladov mal podľa názoru Krajského súdu v Nitre správny orgán zistiť, či je Ľudovít Juhász - spoluvlastník, totožný s Ľudovítom Juhászom - poručiteľom. Od žiadateľov bol síce doložený rodný list Ľudovíta Juhásza-poručiteľa, ale k predloženiu listiny D 135/50 zo dňa

12.9.1950 nedošlo. Dňa 1.2.2013 a 26.2.2013 vykonal správny orgán ďalšie dožiadania v archívoch v Nitre, Nových Zámkoch a na Správe katastra. Dňa 17.6.2014 na základe pozvánky správneho orgánu sa konalo rokovanie s JUDr. Kontrovou. Dňa 10.09.2014 sa uskutočnilo rokovanie so žalobkyňou pani Ildikó Illésovou. Pani Ildikó Illésová uviedla, že doklady preukazujúce prechod parciel do vlastníctva štátu nemajú a nemajú ani vedomosť, že by existovali. Dňa 16.9.2014 bola správne mu orgánu doručená kópia písomnosti, ktorou žiadatelia oznámili JUDr. Kontrovej ukončenie zastupovania v danej veci. Dňa 30.9.2014 bolo správne mu orgánu doručené späťvzatie ich žiadosti zo dňa 13.12.2004. Rozhodnutím č. OU-NZ-PLO-2014/4730/152 zo dňa 2.10.2014 správny orgán rozhodol podľa § 30 ods.1 písm. b) správneho poriadku o zastavení predmetného konania. Reštitučné konanie tak bolo ukončené v dôsledku slobodne prejavenej vôle žiadateľov vziať svoju žiadosť späť. Žalovaná poukázala aj na to, že žalobcovia vo svojej žalobe spomínajú aj odvolanie ich právneho predchodcu Alfonza Czuczora zo dňa 30.11.1999, ktoré bolo doručené komisii ROEP a ktorým Alfonz Czuczor žiadal prešetriť vlastníctvo k pozemkom podľa uznesenia D 624/52, Dnot 782/52. Na strane 3 žaloby pritom žalobcovia zrejme aj túto činnosť komisie ROEP hodnotia ako nesprávny úradný postup. K tomuto tvrdenému nesprávne mu úradnému postupu komisie ROEP žalovaná uviedla, že je tohto názoru, že zo strany komisie ROEP nedošlo k nesprávne mu úradnému postupu, nakoľko v pozemkovej knihe nebola listina D 624/52, Dnot 782/52 vôbec evidovaná, v katastri nehnuteľností boli v tom čase evidované listiny, na základe ktorých došlo k prededeniu prídelov pridelených osídlovacím úradom. Zároveň žalovaná v tejto veci uvádza, že aj keby zo strany komisie ROEP došlo k nesprávne mu úradnému postupu, žalovaná zastáva názor, že žalobcom 1 až 4 nebola spôsobená tvrdená škoda a že žaloba bola podaná po zákonom stanovenej lehote. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe poukázala na v žalobe popisovanú situáciu ohľadom dodatočného dedičského konania po Alfonzovi Czuczorovi, ktoré bolo vedené Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 16D/274/2018, Dnot 84/2019, na ktoré mal žalobcov odkázať Okresný úrad Nové Zámky. Dodatočné dedičské konanie malo byť vedené z dôvodu, že Alfonz Czuczor mal podľa listiny D 624/52, Dnot 782/52 zo dňa 06.11.1952 nadobudnúť v nej uvedené nehnuteľnosti. Notársky úrad JUDr. Marty Botkovej mal vyžiadať podklady k predmetným nehnuteľnostiam od Okresného úradu Nové Zámky. Okresný úrad Nové Zámky - katastrálny odbor listom č. 4397/2018, K3-779/2018 zo dňa 28.08.2018 odpovedal, že listina D 624/52, Dnot 782/52 zo dňa 06.11.1952 nie je premietnutá v pozemkovej knihe a nebola ani doručená na zápis do katastra nehnuteľností. Zároveň uviedol, že poručiteľ Alfonz Czuczor nebol nikdy evidovaný ako vlastník, resp. spoluvlastník nehnuteľností z PKV č. 288, 295, 318, 615, 782 a 902. Vlastnícky podiel k týmto parcelám bol pridelený na základe výmerov o osídlení prídelcom, ktorých podiely boli následne prejednané v rôznych dedičských konaniach. V liste ďalej uviedol, že nehnuteľnosti pôvodne evidované v PKV č. 510 boli na základe osvedčenia o dedičstve č. 16D 855/03, ktoré bolo na bývalú správu katastra doručené v roku 2004, zapísané do vlastníctva právneho nástupcu Alfonza Czuczora a jedného zo žalobcov v jednej osobe - Kristiána Czuczora. V dôsledku uvedených informácií sa konalo pojednávanie dňa 9.10.2018, ktoré bolo prerušené a JUDr. Marta Botková žalobcov odkázala na súdne konanie so žalobou na určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria ku dňu smrti Alfonzovi Czuczorovi. V zmysle uznesenia 16D/274/2018, Dnot 111/2018 zo dňa 9.10.2018 si žalobcovia od Okresného úradu Nové Zámky vyžiadali identifikáciu parciel. Listom Okresného úradu Nové Zámky - katastrálny odbor č. 5260/2018, K1-4673/2018 zo dňa 06.11.2018 boli žalobcovia informovaní okrem iného aj o tom, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ, alebo neskorším dňom, určeným v rozhodnutí, sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom a vlastnícke práva k nim doteraz evidované v katastri zanikajú. Práve dátum doručenia tohto listu, ku ktorému malo dôjsť 9.11.2018, žalobcovia uvádzajú ako dátum, kedy sa dozvedeli o škode. Napriek tomu, že listy Okresného úradu Nové Zámky - katastrálny odbor č. 4397/2018, K3-779/2018 a č. 5260/2018, K1-4673/2018 vyhotovil katastrálny odbor a žalovaná je ústredným orgánom štátnej správy, do ktorej pôsobnosti nepatrí štátna správa v úseku katastra a nezodpovedá teda ani za zápisy v katastri nehnuteľností ani za dedičské konanie, žalovaná k vyššie uvedeným skutočnostiam uviedla nasledovné: Skutočnosť, či Okresný úrad Nové Zámky odkázal žalobcov na dodatočné dedičské konanie zo žalobcov predložených listín nijako nevyplýva. Žalobcovia boli v reštitučnom konaní právne zastúpení a teda využívali služby kvalifikovaného advokáta. Ak by aj Okresný úrad Nové Zámky odkázal žiadateľov na dodatočné dedičské konanie, takáto skutočnosť by mohla byť posúdená len ako nezáväzná rada, resp. pomoc nijako nesúvisiaca s rozhodovacou právomocou správneho orgánu a bez akéhokoľvek vplyvu na výsledok reštitučného konania. Žalovaná súčasne opäť poukázala na to, že reštitučné konanie bolo zastavené v dôsledku slobodne prejavenej vôle žiadateľov vziať svoju žiadosť späť. Pohnútky, pre ktoré žiadatelia vzali svoju žiadosť späť sú pre účely zastavenie konania irelevantné, ako aj skutočnosť, či Okresný úrad Nové Zámky, alebo ktokoľvek iný, žiadateľom neformálne poradil, aby v danej veci podali žiadosť o dodatočné dedičské konanie.

Žalovaná poukázala aj na fakt, že podanie žiadosti o dodatočné dedičské konanie žiadnym spôsobom nevylučovalo, aby paralelne prebiehalo aj samotné reštitučné konanie. Navyše, pri skúmaní prípadnej príčinnej súvislosti, by súd musel zväziť aj mieru, v akej došlo k domnejšej škode práve v dôsledku slobodného prejavu vôle žiadateľov vziať svoju žiadosť späť. K oboznámeniu sa s domnelou škodou žalovaná uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že sa o domnejšej škode dozvedeli až z listu č. 5260/2018, K1-4673/2018. Predmetný list totiž v časti týkajúcej sa zániku evidencie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam doteraz evidovaných v katastri neobsahuje iné informácie než tie, ktoré žalobcovia mali vedieť na základe princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“ a na základe oznámenia rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav formou verejnej vyhlášky. Ako vyplýva z ust. § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Z.z., rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav sa oznamuje verejnou vyhláškou v zmysle § 26 Správneho poriadku. Podľa § 26 ods. 1 Správneho poriadku doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon a podľa odseku 2 doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán zverejňuje písomnosť súčasne na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené a ak je to vhodné aj iným spôsobom v mieste obvyklým, najmä v miestnej tlači, rozhlase alebo na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka. Rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Nových Zámkoch č. ObPÚ-30-13/4913/LV, právoplatné dňa 09.05.2013 o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, bolo v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Z.z. oznámené verejnou vyhláškou, a teda bolo oznámené aj žalobcom. Z uvedeného je zrejmé, že sa žalobcovia z obsahu listu č. 5260/2018, K1-4673/2018 nedozvedeli nič iné, než sa podľa fikcie doručenia mali dozvedieť z úradnej tabule správneho orgánu. Žalobcovia sa teda o domnejšej škode dozvedeli už v máji 2013, čo znamená, že žalobu doručili po viac ako 6 rokoch od oboznámenia sa s domnelou škodou, t.j. po lehote stanovenej § 19 zákona č. 514/2003 Z.z.. Žalovaná z uvedeného dôvodu vznesla v tomto konaní námietku premlčania. Poukázala pritom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Žalovaná mala zato, že oboznámenie sa so vznikom domnejšej škody nemôže závisieť na doručení listu, ktorý neobsahuje vo veci domnejšej škody iné informácie než tie, ktorých si žalobcovia mali byť vedomí na základe doručenia verejnou vyhláškou. Skutočnosť, že došlo k schváleniu konkrétneho projektu pozemkových úprav sa posledným dňom vyššie uvedenej 15-dňovej lehoty považuje za známu všetkým. Navyše rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav prechádzalo rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav, ktoré sa podľa § 13 ods. 7 zákona č. 330/1991 Z.z. tiež oznamuje verejnou vyhláškou. Z oboch týchto rozhodnutí muselo byť žalobcom zrejmé, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, alebo neskorším dňom, určeným v rozhodnutí, sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom (§ 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Z.z.) a vlastnícke práva k nim doteraz evidované v katastri zanikajú. Žalovaná poukázala tiež na skutočnosť uvedenú aj v samotnej žalobe, a to že jeden zo žalobcov, konkrétne Kristián Czuczor, bol účastníkom konania o pozemkových úpravách týkajúcich sa parcely z pôvodnej PKV č. 912. Pokiaľ bol jeden zo žalobcov účastníkom príslušného konania o pozemkových úpravách, je ťažko predstaviteľné, aby sa on sám, rovnako ako jeho blízki rodinní príslušníci, dozvedeli o dôsledkoch z tohto konania vyplývajúcich až na základe listu č. 5260/2018, K1-4673/2018. Čo sa týka samotnej domnejšej škody, žalovaná uviedla, že škoda žalobcom nevznikla. Ako žalovaná uviedla vyššie, žiadna na to určená inštitúcia nepotvrdila, že vlastníkom, resp. spoluvlastníkom nehnuteľností, s ktorými žalobcovia spájajú vznik škody, bol Ľudovít Juhás - poručník, teda osoba, po ktorej by tieto vlastnícke práva nadobudol Alfonz Czuczor. Reštitučné konanie bolo v dôsledku dobrovoľného späťvzatia žiadosti zastavené bez vydania meritórneho rozhodnutia. O tom, či žalobcovia podali na súd žalobu o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria ku dňu smrti Alfonzovi Czuczorovi, žalovaná nemá vedomosť. V reštitučnom konaní, ani v žiadnom inom správnom, príp. súdnom, neboli žalobcom, ani Alfonzovi Czuczorovi, priznané vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam (s výnimkou parcely č. 912/1, ktorá je časťou z pôvodnej PKV č. 510, teda práve tej PKV, na ktorej je vyznačená poznámka konfiškácie, a ktorú v dedičskom konaní nadobudol žalobca Kristián Czuczor). Splnenie podmienok podľa § 2 a § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. nebolo preukázané. Nakoľko absentuje preukázanie práva k predmetným nehnuteľnostiam, akékoľvek výpočty ušlej ujmy a hodnoty týchto nehnuteľností sú podľa žalovanej irelevantné a nie je možné identifikovať v súvislosti s týmito nehnuteľnosťami na strane žalobcov vznik škody. Škoda žalobcom nevznikla ani z dôvodu vyplývajúceho zo samotnej podstaty stretu reštitučného konania s konaním o pozemkových úpravách, ktoré je riešené v ust. § 6 zákona č. 503/2003 Z.z. a § 42e zákona č. 330/1991 Z.z. Podľa § 42e zákona č. 330/1991 Z.z.: „Ak sa v obvode projektu pozemkových úprav nachádza pozemok, na ktorý bol uplatnený

reštitučný nárok po schválení vykonania projektu pozemkových úprav, rozhodnutie sa vydá postupom podľa osobitného predpisu.“

Podľa § 6 zákona č. 503/2003 Z.z. : „(1) Vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak h) pozemok sa nachádza v obvode projektu pozemkových úprav a jeho vykonanie bolo schválené.

(2) V prípade uvedenom v odseku 1 sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu (ďalej len „náhradný pozemok“) v primeranej výmere a bonite, v akej boli jej pôvodné pozemky, a to ak s tým oprávnená osoba súhlasí, alebo oprávnenej osobe sa poskytne finančná náhrada....“ Z uvedeného je podľa žalovanej zrejmé, že vykonanie projektu pozemkových úprav neznamena, že žiadateľom o reštitúciu po tomto úkone vznikne škoda. Rovnako tak to neznamena, že nie je možné, aby im bol v rámci reštitučného konania do vlastníctva bezodplatne prevedený náhradný pozemok, prípadne poskytnutá finančná náhrada. Žiadateľom muselo byť zrejmé, že im nebude navrátené vlastnícke právo k pôvodným nehnuteľnostiam, nakoľko tu bola prekážka vydania podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 503/2003 Z.z. - pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby. K príslušným pozemkom bolo pri poslednej aktualizácii pred zápisom projektu evidovaných 33 spoluvlastníckych vzťahov v prospech 8 fyzických osôb. Žalovaná tiež poukázala aj na skutočnosť, že ani schválenie vykonania projektu pozemkových úprav nie je dôvodom na zastavenie reštitučného konania, čo bolo potvrdené aj v tomto prípade, nakoľko k schváleniu vykonania projektu pozemkových úprav došlo v roku 2013, avšak správny orgán vo veci konal ďalej až dokým žiadatelia nevzali svoju žiadosť späť. Čo sa týka spôsobu výpočtu domnejšej škody žalobcami, žalovaná uviedla, že tento je nedôsledný a nepodložený. Aj zo žalobcami predloženého odborného vyjadrenia z roku 2018 je zrejmé, že všeobecná hodnota ornej pôdy sa násobí koeficientom 0,74, pričom žalobcovia bez uvedenia dôvodu použili koeficient 1, teda približne o 25% vyšší. Výpočet ušlého zisku je rovnako nepodložený, nakoľko v žalobe absentujú podklady na preukázanie, že priemerné nájomné predstavovalo 100 eur za 1 ha. Navyše, počítanie ušlého zisku od roku 1999 zjavne mieri k nesprávnemu úradnému postupu v súvislosti so schvaľovaním registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP), teda k postupu, za ktorý, ako bolo vyššie uvedené, MPRV SR nenesie zodpovednosť, a teda nie je vo veci pasívne legitimovaný. Žalovaná tiež poukázala na to, že žalobcovia na str. 8 žaloby uviedli, že výšku domnejšej škody počítajú aj z hodnoty parciel č. 153, 154 a 1044/1, pričom aj z listu č. 5260/2018, K1-4673/2018 je zrejmé, že tieto parcely (rovnako ako ani parcely č. 406/1 a 1391) neboli konaním o pozemkových úpravách nijako dotknuté, teda ani nezanikli schválením vykonania projektu pozemkových úprav. Tieto pozemky 10/12 sa nachádzajú prevažne v zastavanom území obce a majú pre žalobcov podľa ich vyjadrenia najvyššiu hodnotu. Žalovaná nevidí dôvod, prečo žalobcovia vo vzťahu k týmto pozemkom nepodali žalobu na súd tak, ako ich na to odkázala JUDr. Marta Botková v rámci dodatočného dedičského konania. Žalovaná v postupe správneho orgánu v príslušnom reštitučnom konaní nevidí nesprávny úradný postup. Nespochybnila síce, že Krajský súd v Nitre svojím rozsudkom zrušil rozhodnutie č. ObPÚ-43-10/6033/JS, avšak z tohto nie je možné usudzovať nesprávny úradný postup v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z..

Krajský súd v Nitre v predmetnom rozsudku uviedol, akým spôsobom má správny orgán doplniť dokazovanie a ako má výsledky tohto doplnenia vyhodnotiť. Krajský súd v Nitre svojím rozsudkom správneho orgánu vyčítal len nedostatočné zistenie skutkového stavu, pričom zároveň uviedol, že nemožno sponchybníť povinnosť žiadateľov preukázať, že pozemok prešiel na štát, alebo na inú právnickú osobu, čo znamena, že žiadatelia preukazujú naplnenie skutočností podľa ust. § 3 zákona č. 503/2003 Z.z.. Žalovaná ďalej poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Cdo 2/2017, 5 Cdo 126/2009, 3 Cdo 220/2010 a 6 MCdo 11/2010 z ktorých vyplýva, že „nie každá vada konania zakladá zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom totiž nezakladajú nedostatky či pochybenia v priebehu konania, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia, a to ani za situácie, že tieto následky mali za následok vydanie nesprávneho rozhodnutia. Pokiaľ totiž orgán štátu zisťuje a posudzuje predpoklady pre rozhodnutie, zhromažďuje a hodnotí podklady pre rozhodnutie, právne ich posudzuje a pod., ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu individuálneho správneho rozhodnutia; prípadné nesprávnosti či vady tohto postupu nachádzajú svoj odraz v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z.).“ Z predmetného rozsudku nevyplýva, že by samotné zrušené rozhodnutie bolo nezákonné a nič obdobné sa netvrdí ani v žalobe. K zisteniu skutkového stavu ohľadom konfiškácie žalovaná uviedla, že poznámka o konfiškácii sa nachádza len na PKV č. 510. Nesedí však ani podiel uvedený v tejto poznámke, t.j. 7/28 s podielom, ktorý je na PKV č. 510 uvedený pri mene Ľudovít Juhás, t.j. 1/48, pričom z údajov na PKV č. 510 je evidentné, že podiel 7/28 bol uvedený pri osobe odlišného mena aj priezviska, konkrétne manželia Ján a Vilma Szökeovci. K skutočnosti, že poznámka konfiškácie sa

netýkala Ľudovíta Juhása - poručiťľa podľa žalovanej prispieva aj fakt, že práve parcela z PKV č. 510 bola v dedičskom konaní po Alfonzovi Czuczorovi riadne prejednaná a vlastníctvo k nej podľa 16D855/03 Dnot. 178/03 nadobudol žalobca Kristián Czuczor. Žalovaná ďalej uviedla, že ak by aj súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas, že škoda žalobcom skutočne vznikla a že v reštitučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, žalovaná má zato, že neexistuje príčinná súvislosť medzi domnelou škodou a postupom správneho orgánu, resp. Okresného úradu Nové Zámky - pozemkový a lesný odbor. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mala žalovaná za to, že nárok žalobcov v rade 1 až 4 na náhradu škody sa premlčal, že samotná žaloba o náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu je z vecného hľadiska nedôvodná.

3. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadrili žalobcovia 1 až 4 prostredníctvom ich právnej zástupkyne a to podaním zo dňa 11.2.2020. Zotrvali na svojich tvrdeniach, mali zato, že žaloba je vecne dôvodná, že ich nárok je oprávnený, že im vznikla škoda nesprávnym úradným postupom správneho orgánu, za ktorú zodpovedá žalovaná, že ich nárok premlčaný nie je.

4. K vyjadreniu žalobcov z 11.2.2020 sa písomným podaním zo dňa 31.3.2020 vyjadrila žalovaná. Aj žalovaná zotrvala na svojich tvrdeniach, nárok žalobcov naďalej v celom rozsahu spochybňovala a žalobu ako nedôvodnú opätovne žiadala zamietnuť.

5. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými podaniami strán sporu, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise. Strany sporu aj na pojednávaní zotrvali na svojich tvrdeniach.

6. Žalobcovia v rade 1 až 4 si teda uplatnili v tomto konaní nárok na náhradu škody voči žalovanej Slovenskej republike. Škodu, ktorú si v konaní uplatnili vyčíslili sumou 22.863,74 eur, tento výpočet sa nachádza v žalobe. Všetkého uvedeného sa žalobcovia 1 až 4 domáhali podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá škoda im podľa ich tvrdenia mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom / § 9 cit. zákona/ správneho orgánu. Okrem žalovanej istiny predstavujúcej náhradu škody sa žalobcovia domáhali zaplata aj jej príslušenstva / úroku z omeškania/. Pre prípad úspechu v konaní žiadali priznať aj nárok na náhradu trov konania. Žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej v tejto veci konalo Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, celý nárok žalobcov spochybnila, mala zato, že tento je nedôvodný a preto navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Nárok na náhradu trov konania si neuplatnila.

7. Zo v spise založených listinných dôkazov mal súd za preukázané a v podstate to nerozporovala ani samotná žalovaná, že žalobcovia si v rámci reštitučných predpisov podaním z 13.12.2004, doručeným Obvodnému pozemkovému úradu v Nových Zámkoch dňa 20.12.2004 uplatnili nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom uvedeným vyššie / ktoré sú súčasne podrobne bližšie špecifikované v návrhu/ a to podľa ust. zákona č. 503/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Táto skutočnosť sporná nebola. Nebolo sporné, že toto konanie bolo vedené na príslušnom správnom orgáne / ktorého údajný nesprávny úradný postup žalobcovia namietajú/ a tiež nebolo sporné, že k ukončeniu uvedeného reštitučného konania došlo v dôsledku späťvzatia návrhu doručeného správnomu orgánu 30.9.2014 podľa § 30 ods. 1 písm. b) správneho poriadku. Zo v spise založených písomných vyjadrení žalobcov 1 až 4, ale aj z vyjadrenia ich právnej zástupkyne na pojednávaní vo veci vyplynulo, že nesprávny úradný postup spočíval v tom, že príslušný správny orgán /Obvodný pozemkový úrad v Nových Zámkoch / včas, bez prieťahov a riadne, v súlade so zákonom nerozhodol o ich reštitučnom nároku, ktorý si uplatnili ešte v roku 2004. Uvedeným nesprávnym úradným postupom im podľa ich tvrdenia vznikla konkrétna škoda a túto si uplatnili žalobcovia v rade 1 až 4 žalobou.

8. Podľa §1 zákona č. 514/2003 Z.z. tento zákon upravuje :

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy,3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť

úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

Podľa § 17 ods. 1,2,3 a 4 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 19 ods. 1,2,3 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

9. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovia v rade 1 až 4 požiadali o predbežné prerokovanie ich nároku na náhradu škody, že táto žiadosť bola Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR prerokovaná s tým, že ministerstvo žiadosť vyhodnotilo v plnom rozsahu ako nedôvodnú. Žalobcovia v rade 1 až 4 teda v zmysle § 15 cit. zákona požiadali o predbežné prerokovanie ich nároku na náhradu škody vo výške 22.863,74 eur titulom nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci. Ich nárok bol zo strany ministerstva, ktoré v tomto konaní označili v prípade nimi uplatnenej škody ako orgán príslušný na konanie za štát /podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z./ prerokovaný a vyhodnotený ako nedôvodný. Túto skutočnosť / samotné predbežné prerokovanie / žiadna zo strán nerozporovala. Keďže žalobcami 1 až 4 uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 22.863,74 eur, uplatnený podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., titulom nesprávneho úradného postupu správneho orgánu, v rámci predbežného prejednávania akceptovaný nebol, obrátili sa žalobcovia v rade 1 až 4 so svojim nárokom na súd.

10. Ako bolo uvedené, žaloba bola podaná na súde dňa 27.7.2019 voči Slovenskej republike, za ktorú v tejto veci koná Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR a to o náhradu konkrétnej škody

spôsobenej nesprávnym úradným postupom vo výške 22.863,74 eur s prísl.. Škoda bola uplatnená podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že po právnom predchodcovi žalobcov 1 až 4 / Alfonzovi Czuczorovi, nar. 16.2.1941/, ktorý zomrel dňa 9.6.2003, bolo vedené dodatočné dedičské konanie pod č.: 16D/274/2018, Dnot 84/2019 / u notárky JUDr. Marty Bodkovej/, predmetom ktorého bolo dodatočné prejedanie majetku poručiteľa, ktorý nebol prejednaný v základnom dedičskom konaní vedenom po poručiťovi pod číslom 16D 855/2003 / osvedčenie o dedičstve v spise na č.l. 59/. Konanie o dodatočnom prejedaní dedičstva sa týkalo nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Andovce, pôvodne zapísaných v PKV č.288, v PKV č. 295, v PKV č. 318 , v PKV č.510 , v PKV č. 615, v PKV č. 782, v PKV č. 902 . Žalobcovia tvrdili, že Alfonz Czuczor / ešte ako maloletý / nadobudol predmetné nehnuteľnosti, resp. príslušné spoluvlastnícke podiely k nim po svojom predkovi Ľudovítovi Juhászovi, narodenom 10.8.1914 a to podľa uznesenia Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. D 624/1952 zo dňa 6.11.1952 / v spise na č.l. 32/. Žalobcovia tvrdili, že ich predok - Ľudovít Juhász bol až do svojej smrti vedený ako podielový spoluvlastník nehnuteľností v k.ú. Andovce vo výmere 12328 m2 a že bol uznesením tunajšieho súdu sp.zn. M 88/1951 zo dňa 4.4.1952 vyhlásený za mŕtveho a za deň smrti sa považuje 1.3.1948. Z vyššie uvedeného uznesenia Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. D 624/1952, Dnot 782/52, zo dňa 6.11.1952 / v spise na č.l. 32/ súd zistil, že podľa obsahu tohto uznesenia mala osoba s menom a priezviskom Alfonz Czuczor a s dátumom narodenia 16.2.1941 nadobudnúť spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam zapísaným vo vyššie uvedených PKV a to po poručiťovi Ľudovítovi Juhászovi, ktorý bol vyhlásený za mŕtveho ku dňu 1.3.1943. Keďže spoluvlastnícke podiely na uvedených nehnuteľnostiach neboli prejednané v základnom dedičskom konaní po predkovi žalobcov, Alfonzovi Czuczorovi, vedenom pod číslom 16D 855/2003, bolo začaté dodatočné dedičské konanie, v rámci ktorého si notárka JUDr. Marta Bodková vyžiadala z príslušnej správy katastra podklady pre dedičské konanie. Bolo jej však oznámené, že nehnuteľnosti pôvodne evidované v PKV č. 510 boli už zapísané do LV č. 1577 a boli už zapísané do vlastníctva žalobcu v rade 4, Kristiána Czuczora na základe osvedčenia o dedičstve č. 15D/855/3. Čo sa týka ostatných nehnuteľností evidovaných v ostatných vyššie uvedených PK vložkách, k tomu príslušný katastrálny odbor uviedol, že tieto boli pridelené na základe výmerov č. 3251/52/1949, č. 3251/51-116/1949 a č. 3251/53/1946 prídelcom, ktorých podiely boli následne prejednané v rôznych dedičských konaniach. Poručiťel Alfonz Czuczor pritom nebol nikdy evidovaný ako vlastník, resp. spoluvlastník týchto nehnuteľností / oznámenie katastra vo veci vyžiadania podkladov...- v spise na č.l. 44/. Po týchto zisteniach, ako to vyplýva zo zápisnice o pojednávaní / č.l. 45 v spise/, notárka dodatočné dedičské konanie prerušila a dedičov odkázala na podanie žaloby v lehote 30 dní, o určenie, že nehnuteľnosti ku dňu smrti poručiťela Alfonza Czuczora patrili do jeho vlastníctva. Z vykonaného dokazovania nemal súd preukázané, že žalobcovia takúto žalobu na súd podali. Naopak, zo žaloby a z vyjadrenia ich právnej zástupkyne vyplynulo, že žalobcovia požiadali príslušný katastrálny odbor o identifikáciu parciel. Na žiadosť reagoval príslušný katastrálny odbor listom z 6.11.2018 / č.l. 46 v spise/ tak, že žalobcom zaslal podrobnú identifikáciu a informáciu z katastrálneho operátu, z ktorej podľa ich tvrdení vtedy zistili, že s poukazom na skutočnosť, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom (§ 14 ods. 4 Zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) a vlastnícke práva k nim doteraz evidované v katastri zanikajú, cit: „, prišli o vlastníctvo k nehnuteľnostiam patriacim ich predkom nesprávnym úradným postupom napriek tomu, že už neb. Alfonz Czuczor podával písomné odvolanie po obdržaní ROEP a v roku 2004 ako oprávnené osoby podali návrh na navrátenie majetku“. Nesprávneho úradného postupu sa mal dopustiť Obvodný pozemkový úrad Nové Zámky, kde si žalobcovia ako oprávnené osoby podaním doručeným úradu dňa 20.12.2004 / č.l. 61 v spise/ uplatnili nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom / ktoré sú uvádzané vyššie/ a to podľa zák. č. 503/2003 Z.z.. K takto uplatnenému reštitučnému nároku uviedli, že predmetné nehnuteľnosti boli pôvodnému vlastníkovi skonfiškované, v pozemkovej knihe je však zapísaný ako vlastník Ľudovít Juhász, ktorý bol vyhlásený za mŕtveho 1.3.1943 a zápis o konfiškácii je z roku 1950, t.j. ku konfiškácii došlo po jeho smrti. Jeho dedičom v čase jeho smrti bol Alfonz Czuczor, ktorý celú konfiškáciu považoval za prechod na štát bez právneho dôvodu. Na základe uvedeného žiadali žalobcovia 1 až 4, ako oprávnené osoby navrátiť vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, resp. o náhradu k pozemkom ku ktorým vlastníctvo vrátiť nemožno. Žalobcovia 1 až 4 mali a stále majú za to, že podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovedá štát za škodu, ktorá im vznikla nesprávnym úradným postupom a to napriek tomu, že vecne príslušný ústredný orgán im po posúdení ich žiadosti o predbežné prerokovanie nároku oznámil, že ich nárok neuspokojí. Nesprávny úradný podľa žalobcov spočíval teda v nesprávnom postupe správneho orgánu. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Nové Zámky č. OPÚ-498-06/10207/ZK zo dňa 2.11.2006 / č.l. v spise 73/, ktorým bolo nimi vyvolané

reštitučné konanie zastavené, pre neúplnosť žiadosti. Zo spisu súd zistil, že voči tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia odvolanie / č.l. 64 v spise/ o ktorom rozhodol Krajský pozemkový úrad Nitra dňa 20.12.2006 rozhodnutím č.: 2006/00320/002773 / č.l. 65 v spise/ tak, že napadnuté zastavujúce rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Podľa žalobcov aj z odôvodnenia tohto zrušujúceho rozhodnutia vyplýva nesprávny úradný postup konajúceho orgánu. Príslušný správny orgán následne rozhodnutím z 14.6.2010 č. : ObPÚ-43-10/6033/JS nenavrátil vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, nakoľko dospel k záveru, že oprávnené osoby nespĺňajú podmienky zákona uvedené v § 2 ods. 2 písm. c) a nárok nespĺňa ustanovenie § 3 ods. 2 v spojení s ods. 1 písm. o) príslušného zákona / rozhodnutie na č.l. 67 v spise/. Žalobcovia napadli aj toto rozhodnutie správneho orgánu a Krajský súd Nitra vo veci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia ObPÚ-43-10/6033/JS rozhodol dňa 18.10.2010 tak, že napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom správne orgánu uložil povinnosť vykonať rozsiahle dokazovanie, nakoľko dovtedy zistený skutkový stav bol pre rozhodnutie nepostačujúci. Žalobcovia aj s poukazom na toto rozhodnutie krajského súdu a na skutočnosť, že v reštitučnom konaní vedenom od roku 2004 až do roku 2010 nebolo konané a rozhodnuté zákonným spôsobom a to pre nesprávny úradný postup konajúceho orgánu, ktorý napriek výslovnému právnemu názoru odvolacích orgánov nezabezpečil listiny potrebné pre rozhodnutie vo veci. Zo v spise založených listín súd zistil, že dňa 30.09.2014 bolo správne orgánu doručené späťvzatie žiadosti oprávnených osôb vo veci uplatneného reštitučného nároku/ č.l. 82 v spise/. Rozhodnutím č. OU-NZ-PLO-2014/4730/152 zo dňa 02.10.2014 správny orgán rozhodol podľa § 30 ods.1 písm. b) správneho poriadku o zastavení predmetného konania.

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že konanie o reštitučnom nároku žalobcov, v rámci ktorého malo dôjsť k údajnému nesprávne úradnému postupu správneho orgánu, bolo zastavené, ukončené v dôsledku slobodne prejavenej vôle oprávnených osôb- žalobcov v rade 1 až 4.. Títo vzali návrh späť. Ako to už bolo viackrát uvedené, žalobcovia v rade 1 až 4 si uplatnili nárok na náhradu škody vo výške 22.863,74 eur, ktorý odôvodnili tak, že im bola spôsobená škoda nesprávnym úradným postupom, v dôsledku ktorého nesprávneho úradného postupu došlo k nevyhoveniu ich návrhu na navrátenie vlastníckeho práva k pozemkom, spolu vo výmere 12328m², resp. k nevydanou rozhodnutia o navrátení vlastníctva a to v reštitučnom konaní vedenom na Obvodnom pozemkovom úrade v Nových Zámkoch a následným zánikom niektorých z predmetných pozemkov v dôsledku vykonania pozemkových úprav. Samotná žalobou uplatnená škoda predstavuje jednak konkrétne náklady žalobcov, ktoré vynaložili na konania súvisiace so snahou získať majetok do svojho vlastníctva, ušlý zisk, hodnota nehnuteľností, resp. ich spoluvlastníctva k nehnuteľnému majetku, o ktoré prišli podľa ich tvrdenia z dôvodu, že im majetok nebol prinavrátení do vlastníctva a to práve z dôvodu nimi tvrdeného nesprávneho postupu príslušného správneho orgánu.

12. Vykonaným dokazovaním, po oboznámení sa s tvrdeniami strán, po vypočítaní si prednesu právnej zástupkyne žalobcovia v rade 1 až 4 a zástupcu žalovanej, dospel súd k záveru, že v konaní nebol jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukázaný nesprávny úradný postup príslušného pozemkového úradu, konajúceho vo veci reštitučných nárokov žalobcov v rade 1 až 4 a nebolo preukázané, že práve takýmto nesprávnym úradným postupom bola žalobcom v rade 1 až 4 spôsobená škoda, ktorej náhrady sa domáhajú. Za nesprávny úradný postup totiž nemožno považovať akýkoľvek postup orgánu verejnej moci, ale len taký postup, ktorý je v medziach právomoci, ktorú má orgán vymedzenú príslušným právnym predpisom. V každom prípade však musí ísť o taký nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého, resp. v príčinnej súvislosti s ktorým, je škoda spôsobená. Súd sa stotožňuje s tvrdením právnej zástupkyne žalobcov, že nesprávnym úradným postupom je aj porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonom v konaní, nekonanie v súlade so zákonom riadne a bez prietahov, či nevydanie rozhodnutia. Zväčša ide o porušenie procesnoprávných noriem v rámci konania. Pre úspešné uplatnenie si nároku na konkrétnu škodu však musí byť súčasne splnená podmienka toho, že práve konkrétnym nesprávnym úradným postupom, za ktorý zodpovedá správny orgán, bola spôsobená konkrétna škoda. Súd však vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že ak by aj vyhodnotil, že príslušný obvodný pozemkový úrad v danom čase nekonal vo veci konania o nároku žalobcov 1 až 4 uplatneného podľa zákona č. 503/2003 Z.z. v stanovených lehotách, bez prietahov a bez procesných nedostatkov, pre prípadný úspech žalobcov v tomto súdnom konaní by to bolo nepostačujúce. V konaní totiž nebolo preukázané to najpodstatnejšie a to to, že práve v dôsledku takéhoto údajného zdĺhavého a nesprávneho postupu správneho orgánu došlo ku skutočnosti, že žalobcom v rade 1 až 4 neboli v rámci reštitučných predpisov prinavrátené do vlastníctva predmetné nehnuteľnosti, resp. poskytnutá náhrada. Naopak, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že príslušné reštitučné konanie bolo zastavené, t.j. konanie skončilo z procesných dôvodov a to v dôsledku späťvzatia navrhovateľov,

t.j. oprávnených osôb. Vo veci samej, t.j. o tom, či sa žalobcovia 1 až 4 v reštitučnom konaní skutočne dôvodne domáhali navrátenia vlastníctva / či by boli úspešní/, však rozhodnuté príslušným správny orgánom nebolo a to práve z dôvodu zastavenia konania pre späťvzatie návrhu. V súčasnosti sa preto nedá s určitosťou ani povedať, ako by skončilo konanie vo veci samej na pozemkovom úrade. Podľa súdu nebolo relevantným spôsobom a dostatočne preukázané, že škoda, ktorú si žalobcovia uplatnili v tomto konaní vznikla jednoznačne v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom orgánu štátu. Je síce pravda, že konanie trvalo dlhšiu dobu, že rozhodnutia správneho orgánu boli v dôsledku opravných prostriedkov opakovane zrušené a vec vrátená príslušnému orgánu na ďalšie konanie, avšak tieto skutočnosti neboli rozhodujúcimi v celom reťazci príčin. Len samotnou, žalobcami tvrdenou nečinnosťou / prietiahmi/ prípadne aj nesprávnym postupom, ktorý ale bolo možné v konaní následne odstrániť, nedošlo k neodvratnej škode. Tento vytykaný nesprávny postup orgánu štátu nespôsobil to, čo tvrdia žalobcovia, že nakoniec nebolo vydané rozhodnutie vo veci samej o navrátenie vlastníctva. K nevydaniu takéhoto rozhodnutia došlo totiž z dôvodu, že žalobcovia 1 až 4, ktorí takmer v celom reštitučnom konaní boli zastúpení advokátkou, vzali návrh vo veci späť a týmto svojim procesným úkonom spôsobili zastavenie konania o ich reštitučných nárokoch. Po zastavení konania, ku ktorému došlo z dôvodu späťvzatia, už príslušný orgán štátnej moci nemal dôvod ďalej vo veci konať a rozhodnúť o pôvodnom, v súlade so zákonom č. 503/2003 Z.z. uplatnenom nároku žalobcov. Súd opätovne uvádza, že za daných okolností, keď bolo konanie vo veci zastavené, sa nedá s určitosťou povedať, či by boli žalobcovia v správnom konaní vôbec úspešní, či by bolo rozhodnuté v ich prospech a ako. Z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že pokiaľ má štát zodpovedať za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom / bez ohľadu akým/ musí ísť vždy o škodu jednoznačne spôsobenú namietaným úradným postupom. Tu to však súd nemal za preukázané. To, že sa v konaní na Obvodnom pozemkovom úrade Nové Zámky žalobcom vlastníctvo k nehnuteľnostiam nenavrátilo nebolo spôsobené ani prietiahmi, ani prípadne chybami vytknutými Krajským pozemkovým úradom Nitra a Krajským súdom Nitra, tak ako to tvrdia žalobcovia. K nevydanou rozhodnutia o navrátení, príp. nenavrátení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v tomto prípade došlo jednoznačne z dôvodu späťvzatia návrhu, v dôsledku ktorého bolo na príslušnom úrade reštitučné konanie zastavené. A v konaní nebolo nepreukázané, že nejakým úradným postupom a akým konkrétnym / ktorý by prípadne mohol byť hodnotený v konaní o náhradu škody ako úradný/ došlo k nesprávnemu poučeniu žalobcov 1 až 4 zo strany príslušného orgánu o povinnosti zobrať návrh späť. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobcovia v konaní neunesli dôkazné bremeno svojho tvrdenia a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, keďže v konaní nebolo preukázané, že v dôsledku žalobcami tvrdeného nesprávneho úradného postupu príslušného pozemkového úradu bola žalobcom spôsobená škoda, za ktorú by mal zodpovedať štát podľa zákona č. 503/2014 Z.z.. Keďže súd dospel k uvedenému záveru, ďalšími námietkami vznesenými najmä žalovaným / námietka premlčania, námietka vo vzťahu k výške škody.../ sa už ďalej nezaoberal.

13. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.. Žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, preto by mala žalovaná, ako úspešná strana v konaní, nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči v konaní neúspešným žalobcom v rade 1 až 4. Žalovaná si nárok na náhradu trov konania napriek svojmu úspechu v konaní neuplatnila, preto súd rozhodol tak, že jej ho nepriznal.

15. Na doplnenie súd k žalobcami spomínanému údajnému „odvolaniu“ ich právneho predchodcu Alfonza Czuczora zo dňa 30.11.1999, ktoré malo byť doručené komisii ROEP a ktorým Alfonz Czuczor žiadal prešetriť vlastníctvo k pozemkom podľa uznesenia D 624/52, Dnot 782/52, uvádza, že z nijakým listinných dôkazov nevyplývalo, že takéto podanie, nazvané ako „odvolanie“ bolo vôbec komisii doručené, resp. komu bolo doručené a kedy. Žalobcovia v konaní vôbec nezdôvodnili o aké odvolanie, resp., aké konkrétne podanie malo ísť, v zmysle akého zákona, čo ním sledovali, ktorý konkrétny správny orgán a ako mal v súvislosti s týmto podaním Alfonza Czuczora pochybiť. V čom mal spočívať nesprávny úradný postup, aká konkrétna škoda mala výslovne v súvislosti s prípadným nesprávnym úradným postupom a ktorým správnym orgánom, v tomto prípade žalobcom v rade 1 až 4 a v akej výške vzniknúť. Žalobcovia súdu nepreložili ani dôkaz o tom, či a ako bol nárok a aký nárok na náhradu škody v súvislosti s týmto „odvolaním“ príslušným orgánom vybavený. V tejto časti žalobcovia

neuniesli bremeno riadneho tvrdenia a zdôvodnenia a ani dôkazné bremeno, že by im v súvislosti s vyššie uvedeným „odvolaním“ vznikla škoda, aká konkrétna škoda, v dôsledku akého konkrétneho nesprávneho úradného postupu a ktorého konkrétneho správneho orgánu.

16. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.